

Prædiken til 3. søndag efter påske

Joh. 14,1-11

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.« Thomas sagde til ham: »Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?« Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.« Filip sagde til ham: »Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.« Jesus sagde til ham: »Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne.

Johannesevangeliet 14,1-11

I Sønderjylland samles man til Guldconfirmation 50 år efter sin konfirmationsfejring med fotografering og middag. Denne er skrevet til 3. s. e. påske i 2023:

Verden er blevet vendt på hovedet, siden guldconfirmanderne sidst sad her i kirken som konfirmander 2. s. e. påske 1972. Vi står nu med hovedet på jorden, og har fødderne i den tomme luft. Og det er en meget dårlig måde at bevæge sig på, hvis man nu vil gå på vejen. Med det mener jeg, at vi i dag forklarer alt nedefra, fra kroppen, fra jorden, fra sten, vand, blod, hvad der sker mellem mennesker.

Gud i den brændende tornebusk, Gud i de himmelske boliger og Jesus som Guds søn, bliver så bare forklaret som en historie opfundet af overtroiske mennesker. Nej, siger verden vendt på hovedet, det er det hernede, som vi kan tage og føle på, som er virkeligt, alt andet er opspind.

Sådan kan man godt tænke. Men det er ikke særlig sandsynligt, at det er rigtigt. Det faktum, at vi oplever tørst, er et bevis på, at vi er skabninger, for hvem det er naturligt at drikke vand. Men på samme måde antyder det faktum, at vi længes efter noget eller nogen, som vores naturlige verden ikke kan levere, at der gives en anden og overnaturlig verden. Længslen garanterer ikke, at vi vil nå den anden overnaturlige verden – hvis vi var strandet i en ørken, ville vi dø af tørst – men længslen antyder, at vi er skabninger, som er i stand til at nå den, og som på en eller anden måde er skabt dertil.

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 822, 125. årgang
April 2024
ISSN 0901-2214

Hvis vi var skabninger, der normalt ikke spiste, ikke var

designet til at spise, ville vi så føle sult? Modernitetens omvendte verden vil have os til at tro, at disse evige længsler blot er sublimeret drift. At tro på noget over denne verden er således blot et biprodukt, for eksempel af en fejlrettet seksualdrift, og kærlighed er dybest set en sublimering af lyst og ”himmelen” bare en illusion.

Det hele kan være smukt, men er udtryk for overtro og ønsketænkning. Men man kan kun komme frem til den konklusion, fordi den moderne tid går ud fra, at det overnaturlige ikke eksisterer. Når man mener, at det materielle og natur er alt, der findes, må man forklare det overnaturlige derfra. Den moderne skeptiker nærmer sig virkeligheden nedefra og op og insisterer på, at det højere derfor altid må være en kopi af det lavere. En skeptiker nægter at overveje, at det lavere kunne være kopien. Lysten siges at være det primære, det oprindelige, den naturlige ting. Kærlighed er så ved udviklingen blevet den kunstige, socialt accepterede form, som lysten har antaget. Lystens dybtliggende og underbevidste kraft er ved fortrængninger filtreret igennem et system af psykologiske forsvarsmekanismer og har antaget en civiliseret form, der, om end den lyder himmelsk, dog som udgangspunkt kommer nedefra.

Det kan godt tiltale os, men hvem vil leve i en verden, hvor kærlighed er kunstig, og den som gør det til sit udgangspunkt får et sølle liv. For det forhold sig omvendt. Det er lysten, der er en anden og mere fattig udgave af den rigere kærlighed. Det er noget højere, der har antaget en lavere tone, som når et symfonisk værk for orkester skal nedskrives til musik for et klaver. Tonerne på klaveret er færre og skal derfor dække mere. Klaveret skal på en mere fattig og dermed lavere måde udtrykke, hvad det højere og mere rige orkester formidlede. Men for ham, der aldrig har hørt det oprindelige værk fremført af et orkester, kan klaveret lyde godt nok, og

han kan måske ligefrem være skeptisk overfor, om der overhovedet findes symfoniorkestre. Man kunne også spørge: hvorfra kommer vort livs musik? Eller hvilken musik vil man have spillet til sin begravelse? Klaver eller symfoniorkester?

Til den omvendte verden, som har bredt sig, siden guldkonfirmanderne bekræftede deres tro i 1972 i Seem Kirke, har Jesus et svar. Han siger, at han er vejen og sandheden og livet. Det rigtige er den verden, der kommer ovenfra, som er skabt af Gud. Det er kærligheden, som er grundlæggende. I teksten til i dag har han samlet sine nærmeste og fortalt dem, at han må tage afsked med dem, for han skal arresteres, dømmes, pines, korsfæstes, dø og opstå.

Det gjorde disciplene forfærdede, bange og kede af det, fordi de er som os. De var bange for lidelse og død. Kede af at skulle skilles fra en de holdt af. Og som vi ville have det,

hvis vi fik det at vide om en af vore kære, at han eller hun skulle dø dagen efter under tortur, så ville vi blive forfærdede. Men Jesus vender det hele rigtigt. Han siger til dem og os: Vær ikke forfærdede: tro på Gud og tro på mig, i min fars hus er der mange boliger. Gud har skabt alt ovenfra, derfor har han skabt vand for den tørstige, vej for den der er faret vild, liv for den, der dør og et himmelsk paradis. For Guds søn er både steget ned på jorden og op til himlen, så hjertebåndet mellem jord og himmel er sluttet.

Derfor kalder Johannes korsfæstelsen af Jesus for hans herliggørelse, for her ser vi hvor langt Guds søn vil gå for at tage os med sig, for der, hvor han er, vil han, at vi skal være. Derfor har vi også sat døbefonten i koret og hængt korset i Seem kirke, så alle kan se det. Og før man går op til alteret for at spise sammen med ham i nadveren. Dermed viser han letfattet vejen alle kristne skal gå, først til døbefonten, hvor vi bliver podet på det sande vintræ, som en gren på et træ, og så til alteret, hvor vi modtager syndernes forladelse i brød og vin, der er tegn på Jesu død på korset for os.

Ingen af os kommer til påskemorgens opstandelse uden at gå gennem dødens langfredag. Men som kristne kan vi tro på, at den længsel vi føler efter ham, som ikke er af denne verden, er grundlaget for vort liv. Himlen er kommet ned på jorden: Den der har set og hørt Jesus har set og hørt Gud, der vil tage imod os i det himmelske boliger. Amen.

Torben Bramming

Sognepræst i Ribe Sogn

Salmer (Den Danske Salmebog):

747 Lysets engel går med glans

31 Til himlene rækker din miskundhed, Gud

52 Du, Herre Krist

376 Lyksaligt det folk, som har øre for klang

725 Det dufter lysegrønt af græs

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk